

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.III.37.278/2026/5.

A tanács tagjai: Dr. Kovács András a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter előadó bíró

Dr. Bérces Nóra bíró

Dr. Cséffán József bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin bíró

Az I. rendű felperes: I. rendű felperes neve

(I. rendű felperes címe)

Az I. rendű felperes képviselője: Faragó & Wesztergom Ügyvédi Iroda

(I. rendű felperesi képviselő címe;

eljáró ügyvéd: dr. Wesztergom Judit)

A II. rendű felperes: ... Önkormányzata

(II. rendű felperes címe)

A II. rendű felperes képviselője: Dr. Vörös Viktória kamarai jogtanácsos

Az alperes: ... Kormányhivatal

(alperes címe)

Az alperes képviselője: Dr. Váradi-Tornyos Bálint kamarai jogtanácsos

A per tárgya: környezetvédelmi ügygel kapcsolatos közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a II. rendű felperes (12. és Kfv/3. sorszám alatt)

A felülvizsgálattal támadott határozat: Győri Törvényszék 103.K.700.553/2025/11. szám

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A ... Katasztrófavédelmi Igazgatósághoz (a továbbiakban: Igazgatóság) a Főügyészségtől 2024. február 23. napján vízvédelmi kivizsgálási eljárás kezdeményezése tárgyában beadvány, majd 2024. február 27. napján annak kiegészítése érkezett a ... városrészen három mérési ponton vett talajvízmintában N-metil-2-pirrolidon (a továbbiakban: NMP) nevű oldószer megjelenésével kapcsolatban. Az Igazgatóság előtt a felszín alatti vizek védelméről szóló 219/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Favr.) 19. §-a alapján vízvédelmi kivizsgálási eljárás indult.

[2] Az érintett ... (...), ... (...), ... (...), ... hrsz.-ú ingatlanokon 3 ponton történt akkreditált talajvíz mintavételezés alapján a következők rögzíthetők: ... akkreditált vizsgálólaboratórium ... számú mérési jegyzőkönyve és a ... által ... számon elkészített értékelő szakvélemény alapján a mintákban az általános vízkémiai paraméterek, a fém és félfém, a TPH-GC, a BTEX, a PAH, az illékony halogénezett alifás szénhidrogének, az illékony halogénezett aromás szénhidrogének, a fenol, a klórfenol, a piridin, valamint a glikol komponensek mérési eredményei határérték alattiak voltak. A lítium mérési eredményei: 262,00 µg/l, 388,00 µg/l, 614,00 µg/l; az NMP mérési eredményei mérési határérték (10,00 µg/l) alatt, de a kimutatási határérték (2,00 µg/l) felett voltak.

[3] Az Igazgatóság felhívására a környezetvédelmi hatóság (kormányhivatal) azt a tájékoztatást adta, hogy az adatbázisában nem szerepelnek olyan ipari üzemek a tárgyi területen, amelyeknek emisszió mérése során lítium került volna kimérésre. Az ... telephelyén található 4 db pontforráson keresztül kerülhet ki NMP a környezeti levegőbe, azonban az üzem által benyújtott emisszió mérési jegyzőkönyvek alapján megállapítható, hogy a tárgyi oldószerre vonatkozóan az eredmények kimutatási határérték alattiak. Az ... nem szerepelnek további olyan ipari üzemek pontforrásai a tárgyi területen, ahol NMP-t jelentettek volna be.

[4] A II. rendű felperes megbízásából az ..., mint akkreditált vizsgálólaboratórium három ideiglenes mintavételi furatot készített ... városrészben; az F-4 jelű furatban nitrát, az F-5 jelű furatban szulfát, arzén (oldott), antimon (oldott), az F-6 jelű furatban alumínium (oldott), antimon (oldott) komponensek tekintetében mértek határérték feletti koncentrációkat. Lítium komponens esetében az F-4 furatban 15,8 µg/l, F-5 furatban 49,4 µg/l, valamint az F-6 furatban 5,0 µg/l értékeket mértek. Az ... által elkészített szakvélemény alapján a nitrát és a szulfát magasabb értéke betudható esetlegesen a környező mezőgazdasági területek hatásának. Az antimon jelenléte visszavezethető vulkanikus eredetű kőzetekre is. Az ... származó kőzetek tartalmazhatnak antimonitot, melyekből kioldódó antimon lokálisan megemelheti a koncentrációját. Az alumínium magasabb koncentrációban való jelenléte utalhat emberi eredetű szennyezésre (ipari szennyezés vagy hulladéklerakás) is, mivel természetben előforduló elem, de ott kisebb mennyiségben. Az arzén nem megfelelőségét antropogén eredetként a peszticidek alkalmazása is okozhatja, ez a környező mezőgazdasági területek mellékhatásaként jelentkezhet. Az NMP nem érte el a kimutatási határt; a lítium értékei eltérnek a természetes koncentrációktól, az ipari parkhoz legközelebb eső furatból származó vízmintában volt a legmagasabb a kimutatott koncentráció, amelyek egyértelmű csökkenést mutatnak az ipari övezettől távolodva. A komponensek vizsgálati értékei nem utalnak egyértelmű, nagy dózisú ipari szennyezésre, mert ezek lehetnek természetes eredetű, kőzetek kioldódásából adódó értékek is.

[5] Az ... – a járműgyár tervezett bővítése miatt – alapállapot felmérést végzett, melynek során 5 db mintavételi ponton vett felszín alatti vízmintákban vizsgálták a lítium és az NMP komponenseket. Az NMP eredményei kimutatási határérték alattiak (0,005 mg/l), a lítium esetében a mérési eredmények 3,43-10,3 µg/l között voltak. Az alperes a fentiek alapján, a Favr. 3. § 3. pontjára, a 19. § (6) bekezdésére, és arra hivatkozással, hogy jogszabályban,

illetve hatósági határozatban a lítium és az NMP komponensekre (B) szennyezettségi határérték nincs rögzítve, megállapította, hogy ismert tevékenység hiányában a felszín alatti vízre gyakorolt hatás ellenőrzése céljából mérés, vizsgálat végzése vízügyi és vízvédelmi szempontból nem rendelhető el. Mindezekre figyelemmel a ...ált számú határozatában a vízvédelmi kivizsgálási eljárást lezárta, és megállapította, hogy jogszabályban nem szereplő szennyezőanyagokkal kapcsolatos, környezethasználatot jelentő és környezetkárosító tevékenységek vagy mulasztások, illetve szennyezőforrások, potenciális szennyezőforrások nem azonosíthatók, amelyek hatására környezetkárosodás következhetne be. A terület szennyezettsége nem valószínűsíthető, így azonnali beavatkozást igénylő szennyezés miatt vízvédelmi hatósági intézkedés nem vált szükségessé, valamint nem szükséges intézkedés, illetve eljárás kezdeményezése sem.

A jogerős ítélet

[6] A felperesek kereseti alapján eljáró törvényszék a 2026. január 22. napján kelt jogerős ítéletével az I. és II. rendű felperes keresetét elutasította.

[7] Rögzítette, hogy az alperes, illetve jogelődjének eljárását a Favr. 19. § (2)-(6) bekezdései határozzák meg, rögzítve az ún. kivizsgálási eljárás szabályait. A szabályozás értelmében az eljárás célja a hatóság intézkedési igényeinek megállapítása és a hatósági eljárás megalapozása abban az esetben, ha a földtani közeg, felszín alatti víz terhelésére, minőségének veszélyeztetésére, szennyezésére, vagy károsítására vonatkozó adat kerül a birtokába. A Favr. 19. § (6) bekezdése alapján a kivizsgálás során a szennyezettség több esetben valószínűsíthető, így akkor, ha a szennyező források, a potenciális szennyező források kibocsátási jellemzői a tevékenység nagyságrendje alapján, vagy a terület szennyezettségére vonatkozó információk alapján, ezen belül, ha a szennyezettség mértéke a talaj esetében, a *bb)* alpontban foglalt eltéréssel -0,200 m alatt, legalább 5 mintában, felszín alatti víz és talajnak nem minősülő földtani közeg esetében legalább 1 ponton 1 mintában, vagy a *bb)* alpontban foglaltak alapján termőföld talajban legalább 5 mintában a szennyezőanyag koncentrációja meghaladja a (B) szennyezettségi határértéket azzal, hogy ez utóbbi fogalom alatt a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvt.) 4. § 26. pontjában írtakat kell érteni. E rendelkezés tehát a szennyezettség valószínűsíthetőségét egy adott terület esetében egyértelműen a (B) szennyezettségi határérték meghaladásához köti. Azt pedig a földtani közeg és a felszín alatti víz szennyezéssel szembeni védelméhez szükséges határértékekről és a szennyezések méréséről szóló 6/2009. (IV.14.) KVV-M-NüM-FVM együttes rendelet (a továbbiakban: R.) határozza meg, hogy mely anyagok esetén beszélhetünk (B) szennyezettségi határértékekről és azt is, hogy mekkora ennek a mértéke.

[8] Megállapította, hogy a felperesek alaptalanul következtettek arra, hogy az R.-ben nem szabályozott anyagok esetén a 0-tól eltérő mennyiség a környezetszennyezést valószínűsíti. Ebből ugyanis az a jogalkotói céllal ellentétes következtetés vonható le, hogy minden, az R.-ben nem szabályozott anyag veszélyesebb, mint az abban szereplő, és ilyen anyagok egyáltalán nem fordulhatnak elő a természetben.

[9] Rámutatott, hogy az alperesnek az ügyben azt kellett vizsgálnia, hogy a jogszabályban meghatározott körben rendelkezésre állnak-e olyan adatok, amelyek a szennyezettséget valószínűsítik. A hatóság ezen kötelezettségének az ügy egyedi

körülményeire tekintettel tett eleget, a beszerzett bizonyítékok alapján az alperes a tényállást tisztázta, a szükséges jogkövetkezményeket az ügyben levonta.

[10] A II. rendű felperes 8. sorszámú előkészítő iratában tett azon hivatkozását, mely szerint az ... 2024. januári felmérése szerint egyéb, a R.-ben szereplő anyagok meghaladták a (B) szennyezettségi határértéket, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 43.§ (1) bekezdése szerint tiltott keresetváltoztatásnak minősítette, mert a keresetlevelében kifejezetten a lítium és az NMP kapcsán kifogásolta a kármentesítés elrendelésének a mellőzését.

A felülvizsgálati kérelem

[11] A jogerős ítélet ellen a II. rendű felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az alperes határozatának megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[12] A felülvizsgálati kérelem befogadása körében a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)*, *ab)* és *ad)* alpontját jelölte meg.

[13] Az *aa)* alpont körében arra hivatkozott, hogy a „szennyezettség valószínűsíthetősége” fogalom tartalmának meghatározása a Favr. 19. § (6) bekezdése alapján olyan általános érvényű, normatív jellegű jogkérdés, amely a vízvédelmi kivizsgálási eljárásokban alapvetően meghatározza a hatósági fellépés küszöbét. A támadott ítélet a valószínűsíthetőséget kizárólag a (B) szennyezettségi határértékhez köti, ezzel szemben a Favr. 19. § (6) bekezdése a valószínűsíthetőséget nem csak a terület szennyezettségére vonatkozó adatok, hanem önállóan a potenciális források és kibocsátási jellemzők alapján is megalapozhatónak tekinti. A Kúria által adott jogértelmezés nélkül a bírósági gyakorlatban és a hatósági jogalkalmazásban tartósan fennmaradhat egy olyan formalizált mérce, amely a kockázatalapú mérlegelést és az elővigyázatossági megközelítést kizorítja. A joggyakorlat továbbfejlesztése körében döntő jelentőségű az is, hogy a (B) szennyezettségi határérték fogalmát a bíróság a támadott ítéletben ellentmondásosan kezelte, mert a Favr. kifejezett definíciója a (B) értéket nem kizárólag jogszabályhoz, hanem hatósági határozathoz is kötheti. Összességében a Kúria döntése szükséges annak tisztázására, hogy a Favr. speciális fogalmi és eljárási szabályai miként viszonyulnak a Kvt. általános definícióihoz, és a hatóság milyen jogi eszközökkel köteles reagálni akkor, ha a vízkompartmentben jogszabályban nem nevesített, de veszélyesnek ismert anyagok jelenléte merül fel.

[14] A *bb)* alponthoz kapcsolódóan előadta, hogy a felszín alatti vizek védelme közvetlen közegészségügyi és környezetpolitikai jelentőséggel bír. Az elsőfokú bíróság jogértelmezése a megelőző fellépést éppen azokban az esetekben teszi illuzórikussá, ahol a környezeti kockázat a leginkább indokolná a kivizsgálás folytatását. A jogkérdés társadalmi jelentőségét növeli, hogy az ilyen típusú – az R.-ben még nem nevesített – mikroszennyezők előfordulása a felszín alatti vizekben a technológiai fejlődéssel párhuzamosan egyre gyakoribb jelenség, a jogalkotói határérték-kijelölés pedig szükségképpen késleltetett. Ha a hatósági fellépés kizárólag tételes határértékhez kötött, az a környezetvédelmi jog célrendszerével ellentétes védelmi deficitet eredményezhet. A Kúria állásfoglalása ezért a jogrendszer koherenciája és a környezetvédelmi igazgatás hatékonysága szempontjából is indokolt.

[15] Az *ad*) alpont körében arra hivatkozott, hogy tévesen minősítette a törvényszék tiltott keresetváltoztatásnak a 2024. évi mintasorhoz kapcsolódó (B) határérték feletti komponensek jelentőségére alapított érvelést, mert e hivatkozások kizárólag a már határidőben megjelölt jogsérelmi kör okszerű alátámasztását szolgálták.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A felülvizsgálati kérelem elbírálására – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.

[17] A Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem

befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés *a*) pont *ad*) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés *b*) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[18] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[19] A Kp. 3. § (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges tények feltárása, az alátámasztásukra szolgáló adatok és bizonyítékok rendelkezésre bocsátása – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a feleket terheli.

[20] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *aa*) alpontja szerinti befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. A joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor kell befogadni, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy az adott jogkérdés mikénti megítélésében a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *aa*) alpontjának első fordulatára való hivatkozás esetén ezért – amint arra a Kúria a 7/2023. Jogegységi határozatában (Jpe.IV.60.024/2023/10.) is rámutatott – konjunktív feltételként kell vizsgálni egyrészt azt, hogy az adott elvi jelentőségű jogkérdésben a Kúria közzétett határozatában korábban már állást foglalt-e, másrészt pedig azt, hogy a felvetett jogkérdésben vannak-e olyan eltérő bírói döntések, amelyek arra világítanak rá, hogy a bírói gyakorlat széttartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült vagy ennek veszélye áll fenn (Kfv.VII.37.187/2023/2., Kfv.I.35.060/2025/2., Kfv.III.37.152/2025/4.). A joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a

bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv.II.38.109/2019/2., Kfv.VII.45.129/2023/3., Kfv.I.35.092/2025/2.).

[21] A Kúria a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége [Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont, *ab*) alpont] okán kizárólag akkor teszi lehetővé a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön túlmutat. A befogadáshoz ebben az esetben az is szükséges, hogy valamilyen további – általában a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható – fontos ok fennálljon, és ennek folytán a Kúria iránymutatása váljon szükségessé. Ezen pontra hivatkozással a felülvizsgálati kérelem befogadása különösen abban az esetben indokolt, ha a jogkérdés nagy számban előforduló, új típusú ügyben merült fel, valamint, ha az adott ügy a jogalanyok széles körét érinti. Az ügyek társadalmi jelentősége jellemzően akkor mutatható ki, ha olyan jogkérdés merült fel, amely a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetve érinti (Kfv.IV.37.960/2020/2., Kfv.I.35.194/2021/2.).

[22] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *ad*) alpontja alapján, a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti. A Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *ad*) alpontjára hivatkozás esetén a befogadási okot a Kp. 117. § (4) bekezdése szerint részletes indokolással kell alátámasztani, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében, annak szempontjait érintően. A befogadásra csak akkor kerülhet sor, ha a kérelmet előterjesztő az eljárási szabályszegés megjelölésén kívül azt is bemutatja, hogy a szabályszegés az ügy érdemi eldöntésére is kihatással volt és annak ténybeli alapja olyan kétséget ébreszt a jogerős ítélet helytállósága tekintetében, amelyről további érdemi vizsgálat nélkül nem lehet állást foglalni (Kfv.I.35.472/2022/3., Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.V.35.285/2023/2., Kfv.V.35.008/2024/2., Kfv.V.35.129/2024/2., Kfv.VI.37.900/2024/2.).

[23] Az *aa*) alpont szerinti befogadhatósági ok azt teszi lehetővé, hogy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok felett megfelelő kontrollt gyakorolhasson, és az egységes ítélkezés követelményének megtartása érdekében számukra – szükség szerint – irányt mutasson. A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. A befogadáshoz éppen ezért nem elegendő, hogy a Kúria egy adott jogkérdésben még nem foglalt állást. Az is szükséges, hogy a fél arra hivatkozzon, hogy az adott jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy, hogy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezzel a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélye áll fenn. A perbeli esetben a II. rendű felperes azonban – a felülvizsgálati kérelme befogadhatóságának indokolása körében – nem jelölt meg egyetlen olyan alsóbb fokú bírósági határozatot sem, amely arra világítana rá, hogy az ítélkezési gyakorlat széttartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült volna, vagy ennek veszélye fenyegetne. Amíg az alsóbb fokú bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, illetve hogyan kell alkalmazni, addig a joggyakorlat egységének biztosítása nem kívánja meg a Kúria iránymutatását. Ilyen esetben ugyanis azt az értelmezést kell bírói gyakorlatként elfogadni, amelyet az elsőfokon eljáró bíróság(ok) kialakított(ak) (Kfv.VII.37.127/2023/2., Kfv.VII.37.136/2025/2.). A II. rendű felperes nem hivatkozott olyan körülményekre sem, amelyek az elsőfokú bíróság jogértelmezésének meghaladottságára utalnának.

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *ab*) alpontja szerinti befogadási ok tekintetében a II. rendű felperes a felülvizsgálati kérelmében nem adott elő olyan tényt, körülményt, amely valószínűsítene az egyedi tényállású ügy önmagán túlmutató súlyát, jelentőségét. A

felülvizsgálati bíróság továbbá nem észlelte az adott ügytípus – és a benne foglalt jogkérdés – tömeges számban történő előfordulását sem. Az a körülmény, hogy a II. rendű felperes a jogerős ítéletben kifejtett jogértelmezéssel nem ért egyet, a felmerülő jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége szempontjából nem értékelhető olyan körülményként, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná (Kfv.VII.45.058/2023/2.; Kfv.IV.37.823/2024/2.).

[25] A Kúria hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján annak vizsgálatára kerül sor, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglaltak körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. A befogadásról szóló döntés során a Kúria nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát vizsgálja. A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van csak lehetőség. Az ugyanakkor a befogadás keretei között – a potenciális forrásokra és kibocsátási jellemzőkre hivatkozással összefüggésben – megállapítható, hogy a keresettel támadott határozat nem kizárólag azon alapul, hogy jogszabályban, illetve hatósági határozatban a lítium és az NMP komponensekre (B) szennyezettségi határérték nincs rögzítve, hanem ezzel egyidejűleg azon a megállapításon is, hogy ezen szennyezőanyagokkal kapcsolatba hozható környezethasználatot jelentő és környezetkárosító tevékenységek vagy mulasztások, illetve szennyezőforrások, potenciális szennyezőforrások nem azonosíthatók.

[26] A fentiek alapján a felülvizsgálati kérelem befogadása a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pontjának *aa)* és *ab)* alpontjai alapján nem indokolt.

[27] A II. rendű felperes az *ad)* alpontra hivatkozással a Kp. 43. § (1) bekezdésének alkalmazását csupán vitatta, de annak helytállósága tekintetében kétséget nem ébresztett. Önmagában az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre hivatkozás, továbbá az, hogy a fél a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet, az *ad)* alpont szerinti befogadást nem alapozza meg.

[28] A fentiekre tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés rövid tartalma

[29] *Önmagában a felülvizsgálati kérelem befogadását nem alapozza meg, ha a fél nem ért egyet a jogerős ítéletben foglaltakkal, eltérő jogi álláspontja miatt azt jogszabálysértőnek tartja.*

Záró rész

[30] A végzés ellen sem fellebbezésnek, sem felülvizsgálatnak nincs helye [Kp. 112. § (2) bekezdése, Kp. 116. § *d)* pontja].

[31] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

Budapest, 2026. június 24.

Dr. Kovács András s.k. tanácselnök, Dr. Varga Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Bérces Nóra s.k. bíró, Dr. Cséffán József s.k. bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő